

Sygn. akt I C 932/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Protokolant: Jakub Korzeniewski

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa B. (...) N. (...) z siedzibą w G.

przeciwko D. G.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Sygn. akt I C 932/17

UZASADNIENIE

Powód B. (...) N. (...) z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego D. G. kwoty 67.171,21 zł wraz z umownymi odsetkami za opóźnienie w wysokości równej dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu – 18.10.2016 r. - do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego roszczenia wskazał, że na podstawie umowy cesji przejął od banku wymienionego w wyciągu z ksiąg rachunkowych Funduszu prawa do wierzytelności z tytułu czynności bankowych związanych z zawartą umową z dnia 4 czerwca 2007 r.

Pozwany D. G. w sprzeciwie od wydanego w dniu 14 listopada 2016r. nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany w pierwszej kolejności podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu (E.) oraz podniósł zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany w dniu 4 czerwca 2007 r. zawarła z (...) S.A. Oddział w Polsce umowę pożyczki.

(twierdzenia powoda, wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu - k. 4)

Powód nie dołączył umowy z wierzycielem pierwotnym ani też umowy cesji wierzytelności.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dokumenty przedłożone przez strony, oraz w oparciu o znane Sądowi z urzędu informacje, w tym ustalenie na podstawie systemu sądowego istnienia tytułu wykonawczego wystawionego przeciwko pozwaney na rzecz poprzednika prawnego powoda.

W pierwszej kolejności podać trzeba, że Sąd w całości uwzględnił podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia.

Zgodnie z brzmieniem art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. W kolejnym artykule kodeks cywilny wskazuje, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

W okolicznościach niniejszej sprawy z uwagi na prowadzoną działalność gospodarczą wierzyciela pierwotnego i jej charakter, który pozostaje w związku z łączącym strony umowy pożyczki stosunkiem zobowiązaniowym, nie ulega wątpliwości, że termin przedawnienia roszczenia powoda wynosi trzy lata. Warto w tym miejscu przywołać Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 listopada 2012 r., w sprawie I ACa 674/12, w którym wskazano, że o związku roszczenia z prowadzeniem działalności gospodarczej powinny decydować okoliczności istniejące w chwili powstania roszczenia, przy czym bez znaczenia dla tej kwalifikacji pozostaje, czy roszczenie powstało w relacji obustronnie profesjonalnej, czy też profesjonalista (przedsiębiorca) występuje tylko po jednej stronie stosunku prawnego, wystarczy, iż podmiotem gospodarczym jest osoba występująca z roszczeniem.

W realiach przedmiotowego postępowania bieg przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem rozpoczął się od dnia wymagalności roszczenia, której w przedmiotowej sprawie nie można stwierdzić, albowiem brak jest dokumentów decydujących o wymagalności wierzytelności.

Bezsporne jest jednakże, że od zawarcia umowy upłynęło ponad 10 lat, zaś powód nie wykazał po doręczeniu sprzeciwu, żeby wymagalność roszczenia nastąpiła w ciągu ostatnich trzech lat przed złożeniem pozwu.

Powód wystąpił z pozwem w dniu 18 października 2016 r. tj. ponad trzy lata po upływie terminu przedawnienia roszczenia. Toteż, na podstawie art. 117 § 2 pozwanemu przysługiwało uprawnienie do uchylenia się od jego zaspokojenia, co też skutecznie uczynił.

Tym samym zarzut przedawnienia roszczenia uznać należy za skuteczny.

Nie jest to jednak jedyny argument przemawiający za oddaleniem powództwa.

W pierwszej kolejności uwzględnić należy fakt braku legitymacji czynnej. Powód bowiem nie wykazał żadnym dokumentem by nabył jakąkolwiek wierzytelność wobec pozwanego, nie wykazał także by pozwanego z pierwotnym wierzycielem łączyła umowa pożyczki.

Twierdzenia powoda w tym względzie uznać należy za nieudowodnione. Ciężar dowodu spoczywa wszak na powodzie, który poza złożeniem wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu nie złożył żadnych dokumentów wskazujących wierzytelność wobec pozwanego.

Mocy dowodowej w postępowaniu cywilnym nie ma wyciąg z rachunku funduszu (vide k. 4) – jest to dokument prywatny, pochodzący od powoda i zawierający li tylko jego twierdzenia o istnieniu wierzytelności – art. 194 § 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (DZ. U. 2014.157 t.j.; por. też wyroki Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011r., sygn. P 1/10, publ. OTK-A 2011, nr 6, poz. 53, z dnia 12 grudnia 2006 r., P 15/05, OTK-A 2006, nr 11, poz. 171 oraz z dnia 19 lutego 2003 r., P 11/02, OTK-A 2003, nr 2, poz. 12).

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie przywołanych przepisów Sąd powództwo oddalił.

SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz